

Sygnatura akt: V GC 1403/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 02 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

po rozpoznaniu w dniu 02 sierpnia 2021 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej V. (...) w W. na rzecz powoda M. G. kwotę 661,00 zł (sześćset sześćdziesiąt jeden złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 maja 2019r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 602,79 zł (sześćset dwa 79/100 złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. zwraca pozwanemu kwotę 200,00 zł (dwieście złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 1403/19

UZASADNIENIE

Powód M. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) w O. pozwem z dnia 4 lipca 2019r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w W. kwoty 1.060,75 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 maja 2019r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 9 kwietnia 2019r. w wyniku wypadku komunikacyjnego uszkodzeniu uległ pojazd poszkodowanego marki H. (...). Poszkodowanemu pojazd zastępczy był niezbędny do załatwiania spraw życia codziennego oraz dojazdów do pracy. W związku ze zdarzeniem poszkodowany zmuszony był do wynajęcia u powoda pojazdu zastępczego marki F. (...) od dnia 9 kwietnia 2019r. do 23 kwietnia 2019r., skorzystania z usług holowania uszkodzonego pojazdu i parkingu strzeżonego. Za w/w usługi poszkodowanemu została wystawiona faktura VAT nr (...) z dnia 29 kwietnia 2019r. na łączną kwotę 2.244,75 zł brutto. Poszkodowany dokonał na rzecz powoda cesji wierzytelności wynikającej z w/w faktury. Pozwany uznał swoją wierzytelność co do zasady i wypłacił powodowi kwotę 1.184 zł brutto tytułem części należności wynikających z faktury VAT nr (...). Pozwany zweryfikował stawkę za holowanie uszkodzonego samochodu, zasadny okres najmu oraz okres korzystania z parkingu strzeżonego przez poszkodowanego. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się różnica pomiędzy kwotą wynikającą z faktury VAT nr (...) a kwotą wypłaconą przez pozwanego (5.706,20 – 3.375 = 2.331,20 zł)

Do pozwu załączono umowę najmu samochodu zastępczego nr (...) z 9 kwietnia 2019r., fakturę VAT nr (...) z 29.04.2019r., przelew wierzytelności z 9 kwietnia 2019r. i decyzję pozwanego z 17 maja 2019r.

W dniu 19 lipca 2019r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNc 3909/19.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, kwestionując kwotę dochodzoną przez powoda tytułem wydatków poniesionych na najem pojazdu zastępczego albowiem okres wynajmu nie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 9 kwietnia 2019r. Pozwany zakwestionował również powództwo w zakresie przewyższającym wypłaconą kwotę. Powód nie wykazał konieczności trzymania pojazdu na parkingu strzeżonym. W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że obejmował ochroną gwarancyjną w zakresie OC sprawcę zdarzenia z dnia 9 kwietnia 2019r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki H. o nr rej (...). Jednocześnie pozwany przyznał, że w wyniku postępowania likwidacyjnego przeprowadzonego w sprawie, wypłacił na rzecz powoda kwotę 1.184 zł, na co składała się kwota 200 zł brutto kosztów holowania, kwota 246 zł brutto kosztów parkowania (uznając stawkę powoda przez 8 dni) oraz kwota 738 zł brutto tytułem kosztów najmu pojazdu zastępczego (uznając stawkę powoda przez 8 dni). Brak jest uzasadnienia do wynajęcia pojazdu przez okres aż 14 dni. Powód w żaden sposób nie wykazał, że pojazd niezbędny był przez aż tak długi okres. Rekompensacie nie podlegają wszelkie koszty poniesione na wynajem samochodu, a jedynie te, które znajdują ekonomiczne uzasadnienie i pozostają w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

Do sprzeciwu załączono akta szkody na płycie CD, a następnie wydruk akt szkody.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał twierdzenia zawarte w pozwie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do zdarzenia doszło w dniu 9 kwietnia 2019r. w K. na skrzyżowaniu ul. (...). Kierowcą samochodu była K. W.. Sprawcą był kierowca M., który posiadał ubezpieczenie OC u pozwanego. Uszkodzeniu uległ tył samochodu, była zbita tylna szyba, pocięty był zderzak i kłapa. Nie można było tym samochodem odjechać z miejsca zdarzenia. Na miejsce zdarzenia przyjechał mąż P. W. i pojawił się pracownik powoda D. M., który zaoferował pomoc. Samochód został odholowany na parking strzeżony przy ulicy (...). Pracownik powoda zaproponował poszkodowanym również najem pojazdu zastępczego. To wszystko odbyło się w dniu zdarzenia. Poszkodowani od razu zgodzili się na samochód zastępczy, który został im dostarczony w godzinach wieczornych. Następnego dnia D. M. zaoferował swoją pomoc i w obecności poszkodowanych zadzwonił do pozwanego, zgłaszając szkodę. Po Ś. Wielkanocnych zadzwonił do P. W. przedstawiciel pozwanego, pytając czy na pewno poszkodowany potrzebowali samochód zastępczy. P. W. potwierdził tę okoliczność. W tym czasie jego żona nie korzystała już z pojazdu zastępczego. Parking strzeżony oddalony było 700 – 800 metrów od miejsca zdarzenia. Samochód P. wieczorem naprawiał sam. Nie czekał z zakupem części na wypłatę odszkodowania. Po obejrzeniu samochodu przez rzeczoznawcę rozpoczął kupowanie części na wolnym rynku. Był obecny w czasie oględzin uszkodzonego pojazdu przez likwidatora pozwanego. Było to w Wielkim Tygodniu przed Ś. W..

Dowód: zeznania świadka P. W. (00:05:58 – 00:26:33

minuta rozprawy z dnia 5.02.2020r. k. 47v – 48 akt)

W dniu 9 kwietnia 2019r. powód zawarł z P. W. umowę najmu samochodu zastępczego nr (...), na podstawie której wynajął mu samochód marki F. (...), nr rej. (...). W umowie ustalono kwotę najmu w wysokości 75 zł netto za każdą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów. Ustalono, że samochód powinien zostać zwrócony 23 kwietnia 2019r.

Dowód: umowa najmu samochodu zastępczego z 9.04.2019r. (k. 9 akt)

W dniu 29 kwietnia 2019r. powód wystawił wobec P. W. fakturę VAT nr (...) z tytułu wynajmu samochodu F. (...) nr rej (...) za okres od 9.04.2019r. do 23.04.2019r. (14 doby za 75 zł netto za dobę, łącznie 1.291,50 zł brutto) z tytułu holowania uszkodzonego pojazdu marki H. (...) (430,50 zł), za parking (17 dób za 25 zł netto, łącznie 522,75 zł brutto). Łącznie wartość faktury wskazano na kwotę 2.244,75 zł brutto, płatną przelewem w terminie 14 dni.

Dowód: faktura VAT nr (...) z 27.10.2018r. (k. 7 akt)

W dniu 9 kwietnia 2019r. P. W. przeniósł na rzecz powoda wierzytelności z tytułu odszkodowania za holowanie wraz z załadunkiem i rozładunkiem oraz parkowania pojazdu marki H. (...) o numerze rejestracyjnym (...), a także z tytułu najmu samochodu zastępczego wynikające z faktury VAT nr (...) z dnia 29 kwietnia 2019r.

Dowód: umowa przelewu z 9.04.2019r. (k. 11 akt),

W dniu 17 maja 2019r. pozwany przyznał P. W. odszkodowanie w kwocie 1.184 zł w oparciu o fakturę nr (...). Uznano ryczałt za holowanie w wysokości 200 zł brutto, parkowanie pojazdu w kwocie 246 zł (8 dni x 25 zł netto) oraz najem pojazdu zastępczego w kwocie 738 zł brutto. W piśmie wskazano, że pozwany uznał stawkę dobową najmu w wysokości wskazanej w fakturze. Uznał okres użytkowania pojazdu zastępczego od dnia udostępnienia uszkodzonego pojazdu do oględzin, tj. od 16 kwietnia 2019r. do zakończenia najmu pojazdu zastępczego, tj. dnia 23 kwietnia 2019r. Nieuzasadniona zwłoka w udostępnieniu uszkodzonego pojazdu do oględzin nie stanowi minimalizacji rozmiaru szkody ani nie jest jej normalnym następstwem.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 24.09.2018r. (k. 12 akt)

Samochód H. kwalifikował się do naprawy, szkoda została rozliczona jako szkoda częściowa. Pozwany wypłacił właścicielowi odszkodowanie w oparciu o wykonany przez siebie kosztorys. Pozwany zawarł z poszkodowanym ugodę. W dniu 18 kwietnia 2019r. wystąpiły warunki do naprawy samochodu. Poszkodowany rozpoczął organizację naprawy samochodu po oględzinach w dniu 16 kwietnia 2019r. Rozpoczęcie naprawy nie miało bezpośredniego związku z datą wypłacenia odszkodowania. Skróciło to okres wypożyczenia samochodu zastępczego. Pozwany wykonał kosztorys naprawy w dniu 16 kwietnia 2019r. Miał zaniżony koszt robocizny. Według tego kosztorysu nie można naprawić samochodu zgodnie z technologią producenta. Zgodnie z harmonogramem według którego mogła być wykonana naprawa samochodu dzień 16 kwietnia 2019r. był ostatnim, ósmym dniem uzasadnionego pobytu samochodu na parkingu powoda, a w dniu 26 kwietnia 2019r. powinno było nastąpić zakończenie naprawy. Uzasadniony okres wypożyczenia samochodu zastępczego wyniósł 16 dni, a rzeczywisty czas wypożyczenia wyniósł 14 dni i był krótszy od uzasadnionego. Uzasadniony koszt najmu samochodu zastępczego wyniósł $14 \times 75 \text{ zł} = 1050 \text{ zł netto}$, 1291,50 zł brutto. Uzasadniony okres parkowania: $8 \times 25 \text{ zł} = 200 \text{ zł netto}$, 246 zł brutto. Uzasadniony koszt holowania samochodu to 250 zł netto, 307,50 zł brutto. Razem uzasadniony koszt usług wykonanych przez powoda wyniósł 1.500 zł netto, 1.845 zł brutto.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr. inż. J. P. (k. 60 – 69 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka P. W. oraz opinii biegłego sądowego mgr. inż. J. P..

Sąd zważył co następuje:

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika z przepisu art. 436 § 1 k.c., zgodnie z którym odpowiedzialność określona w art. 435 k.c. ponosi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody. W art. 435 §1 kodeksu cywilnego przewidziano odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Zgodnie zaś z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2013r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz.U. z 2013r., poz. 392 ze zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. W art. 36 ust. 1 ustawy wskazano, że odszkodowanie ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym. Oznacza to, że o rodzaju i wysokości świadczeń należnych od zakładu ubezpieczeń decydują przepisy kodeksu cywilnego, a w szczególności art. 361-363 oraz 444 – 447. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela (art. 8 ust. 4 ustawy o działalności ubezpieczeniowej). Ubezpieczyciel odpowiada w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, na zasadach określonych w kodeksie cywilnym. Odpowiada więc za normalne następstwa działania bądź zaniechania, z którego szkoda wynika. W tych granicach naprawienie szkody powinno obejmować wszystkie straty, które poszkodowany poniósł wskutek zaistnienia szkody (art. 361 § 2 k.c.). Przedstawione reguły nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Utrata możliwości korzystania z rzeczy wskutek jej uszkodzenia stanowi szkodę majątkową. W piśmiennictwie podkreśla się, że normalnym następstwem w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. jest bardzo często niemożność korzystania z samochodu przez poszkodowanego w sytuacji jego uszkodzenia. Jeżeli więc poszkodowany poniósł w związku z tym koszty, które były konieczne, na wynajem samochodu zastępczego, to mieszczą się one w granicach skutków szkodowych podlegających wyrównaniu.

Poszkodowany dokonał na rzecz powoda przelewu wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego z tytułu szkody powstałej w wyniku zdarzenia z dnia 9 kwietnia 2019r., obejmującej koszt świadczonych na jego rzecz usług powoda, wynikających z Faktury Nr (...) z 29 kwietnia 2019r. Zgodnie bowiem z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany nie kwestionował wynikających z faktury stawek dobowych najmu pojazdu zastępczego oraz parkingu. Obniżył natomiast zasadny okres najmu pojazdu zastępczego z 14 do 8 dni, czas parkowania z 17 dni do 8 dni oraz zweryfikował koszt holowania do kwoty 200 zł brutto.

W toku sporu ustalono, że zachodziła konieczność wynajmu samochodu zastępczego i to przez okres dłuższy niż rzeczywiście trwał. Sąd przyjął więc, że uzasadniony okres najmu wynosił 14 dni a uzasadniony czas parkowania, w ślad za opinią biegłego wynosił 8 dni. Przyjęta przez pozwanego stawka za holowanie mieściła się w granicach najwyższych stawek, jednakże w przedmiotowym przypadku, ze względu na małą odległość holowania i inne wskazane przez biegłego okoliczności nie ma podstaw do zastosowania stawki maksymalnej.

Sąd przyjął więc, że zasadny koszt najmu pojazdu zastępczego to kwota 1.291,50 zł brutto (14 dni x 75 zł netto), koszt parkowania to kwota 246 zł brutto (200 zł netto) i koszt holowania 307,50 zł (250 zł netto) – łącznie kwota 1.845 zł brutto. Pozwany wypłacił zaś powodowi kwotę 1.184 zł, stąd różnica tych kwot podlegała zasądzeniu przez Sąd.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, stosunkowo je rozdzielając.

Sąd uwzględnił powództwo w 62,31 %. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa w kwocie 54 zł, wynagrodzenie biegłego w wysokości 800 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwotach po 270 zł w oparciu o § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015r. poz. 1804 ze zm.) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Łącznie koszty

postępowania wyniosły 1.428 zł, co oznacza, że powód powinien ponieść 37,69 % kosztów, czyli kwotę 538,21 zł, a poniósł koszty w kwocie 1.141 zł (opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie biegłego i wynagrodzenie pełnomocnika).

Różnicę tych kwot pozwany winien zwrócić powodowi.

Sąd zwrócił również powodowi niewykorzystaną część zaliczki, uiszczonej przez niego na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś